

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande ghetuyghenisse der gratien die haer ghegheuen sijn, ende vanden
eesten ghetuyghe te weten Godt. Het II. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Vande ghetuyghenisse der gratien die haer ghe-
gheuen sijn, ende vanden eesten ghetuyghe
te weren Godt.

HET III. CAPITTEL.

DAnckt den Heere onsen Godt / alle het ge-
ne dat den oinbanck des hemels ofte den
clood des aertrijcks / oft den afgront des zees
begrijpt / laetse hem gheuen onmetelijken / ee-
welijken / ende onderanderlijcken lof / ende
sulcken als wt hem bloeyt / ende wederom tot
hem bloeyt : ende dit booz sijn ouerbloedighe
goedertierentheyt / waer dooz hy stiert tot de
halleyen vā onse ellendicheyt de water-beken
sijnder beinherlicheyt : ende dese maget ghe-
bonden heeft / dese aenghesien heeft / ende ten
lesten dese booz hem wtgelesen heeft / ende om
dat hyse aensien soude om te beinnē / alleen-
lijck dooz sijn eyghen liefde tot haer genoot
is. Dat sy dan vanden Heere wt verkosen is
gheweest ende darsē de Heere tot hem booz hem
getrocken heeft / op dat hy dooz haer / als dooz
een sonderlinghe instrument sijns goedertie-
renthepts verborghentheden de werelt bekenit
soude maken / wort met ghetuygen bebestight /
ende boornamentlijck dyp / dooz wiens mont
(als de Schrifture betuyght) alle woorz be-
staet.

d'eerste
ghetuyge
van haer
gratie en-
de heylic-
heyt is
Godt.

Eerste ghetuyghe / iae die boornaemste is
Godt selue / die soo hy gunt aen vele te bebin-
den de crachtadicheyt van haer gebeden / als
hy tot haeren opsichtebeel menschen gebeden
verhoort / als hy veel betoerde die dooz haer bet-
diensten hem ootmoedelijc aenbidden verlost /
wat doet hy anders als ghetuyghenisse geuen
dat

dat hy haer opghetrocken heeft/ ende met sin
 gratien ende ghiften verbuist heeft/ ende onder
 de sijne/ dat zyn sijn huyfghenooten/ gerekent
 heeft. Wy souden hier vele dinghen moghen
 verhalen (hoe wel sommighe alleen ghenoech
 zyn) waer door blycken mochten die groote
 verdiensten/ die sy by Godt ghehad heeft. Een
 tijden als Rudolphus Roomsche Coninck
 ouerledē was / als dese onder andere badt om
 de verkiefinghe van eenen goeden nasaet / op
 den selften dach ende bykans op de selfste ure
 (ghelickmen ghelooft) als de verkiefinghe op
 een ander plaetse ghebeurde: soo heeft sy dese
 aen de moeder veropenbaert als gedaen zyn
 de albaer by doe ghende (ghelick het namaels
 heeft ghebleken) dat den verkosē/ van synen
 nasaet oock ghedoot soude worden.

Rudol-
 phus
 Roomsch
 Coninck.
 Geest der
 Prophe-
 tien in S.
 Geertruyt

Op een anderen tijdt / alst gheschepen was
 dat het Clooster/ daer sy woonde/ ouercomen
 soude een groot pergckel / ende dat het / soot
 scheen/ niet gebetert en mochte worden / ouer-
 midts het dreygghen van eenen Tyran / soe is
 sy ghekomen byde moeder vant Clooster en
 seyde dat de breefe vant Clooster heel wech ge-
 nomen was/ (wat baet het deel ghesent?) naer
 corten tijt is ghecomen den bewint hebber
 van die hoene/ daer in breefde dat het qualijck
 mede vergaen soude hebben/ ende hy heeft ge-
 bootschapt sulcks als de Maghet eerst he-
 melijck aende moeder gheseyt hadde/ te weten
 dat het al gheslijt was/ ende in peps door de
 rechters. Waer door de Abdisse niet de andere
 Godt ghedanckt heeft/ want sy en kende haer
 anders niet wijs ghenoech out dit pergckel te
 ontghaen.

Een sekere maghet die niet langhe ende
 B quet

quellijcke becozinghe aenghevochten werdt /
 wozt inden slaep vermaent te gaen naer dese
 Maghet ende haer te beuelē in haer gebeden /
 het welck sy ghedaen hebbende is verblift ghe
 worden / alle de becozinghe haer verlaten heb
 bende. Hier en dient oock niet achter ghelaten
 het ghene een andere gheschiet is / die door eene
 doersaecke die haer ouer quam / met soo veel ge
 peysen beswaert wert / dat sy nu bytans ghe
 trocken wert om te verstaen tot eenighe beha
 ghelijckheyt / ende het wasser soo ghestelt / dat
 sy na ghelwoonten banden reghel nu stont om
 onder de Misse ten H. Sacramente te gaen.
 Als sy dan met dusdanighe brangste breef ge
 praemt wert / inder boegen datse met sulcken
 ghepeysen niet en dorste gaen tot dat saligh
 makende Sacrament / noch oock haer om
 der schacinte wille ontreckē / so is sy ten lesten
 door de Goddelijcke insprake (ghelijck te ghe
 loouen is / vermaent geweest heymelijck op te
 nemen een lapken / dat bande kousen van dese
 H. Maghet afghesneden was ende wech ghe
 worpen / ende dat met soo grooten betrouwen
 als haer moghelijck was / te dzucken op haer
 borst. Dese insprake gehoor gheuende / heeft sy
 het lapken opghenomen / en dat met eerweer
 dicheyt ende groot betrouwen gheperst aen
 haer herte / de Heere biddende dat hy haer door
 de liefde / waer mede hy het herte van sijn w
 becozene vriendinne supuet vā alle werelische
 liefde hadde berkosen booz hem / om daer in te
 woonen / ende dat met gheestelijcke gānen te
 herbullen / ende door haer verdienstē / haer sou
 de verlossen van dese temtatie. Een wonder
 lijcke sake ende weert om aenmerct te worden.
 Also hacst als sy het lapkē op haer herte hou
 dende

houd
 den n
 sten /
 en so
 proef
 make
 die ick
 dese sa
 eertij
 kleede
 heeft
 verwo
 sijn w
 stoze
 ringhe
 meer a
 noech
 gheni
 Vande
 licht
 ghen
 gaue

DE
 des
 roep ba
 der ver
 soo wa
 set bra
 ghezek
 telijck
 jaring
 yt ind
 dende

houdende dit badt/ alle die becozinghe soo ban-
den wterlacken menfche/ als banden binnen-
ften / heeft haer soo verlaten / datse niet meet
en soude kominen. Hier wordt fekerlijck ghe-
proeft warachtigh te zijn dat den Saligh-
maker fept: Die in my ghelooft die wercken
die ick doe. fal hy oock doen, ende grooter als
dese fal hy doen. Want den selfsten heere die
eertijts doort ghenaken banden boort banfijn
kleederē de bloetloopighe vrouwe ghenas/ die
heeft oock int betrouwigh ghenaken van een
verwozpen lapken doot de verdienften van
fijn wtbercozene/ de siele boot de welke hy ge-
ftozuen was/ berloft wt het perijckel des beko-
ringhe. Ende dese/ hoe wel datmen daer heel
meer andere soude moghen segghen/ sullen ge-
oornoch zijn tot bebestinghe bande eerste getuy-
genisse.

Vande tweede ghetuyghe, die is van veel ver-
lichte menschen de een formighe ghetuy-
genisse, die in haer eyghen persoon haer
gaen gheproeft hebben.

HET IIII. CAPITTEL.

De tweede ghetuyghe/ die de heplicheyt van
dese maghet bebestight/ is den gemeynen
roep van allen menfche/ die altijd boot won-
der vercondicht hebbe haer heplicheyt. Want
in foer wanneer yemant den heere yet doot haer
fiet braghen / zy tot verbeteringhe van fijn
ghebreken/ ofte tot boozderinghe van een gee-
telijck leuen/ alle het gene sy doot de beropen-
dinghe Godts daer op beantwoorde / is als
ijc inder waerheyt soo bevonden gheweest.

B 2 Wact